

[Socialministeren.]

det er, man taler om. Man maa give Socialreformen fair play, og saa maa man tage fat paa ad enhver mulig Vej at bekæmpe Arbejdsløsheden som det ene afgørende sociale Problem i Øjeblikket.

Landbrugsministeren (Bording): En Række ærede Medlemmer har under denne Finanslovbehandling rettet forskellige Henvendelser eller direkte Forespørgsler til mig, som jeg gerne skal søge at besvare saa tilfredsstillende som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen spurgte mig — Sp. 85—86 —, hvorledes min Stilling var til det Smørlovsforslag, som var indsendt til mig fra Mejeriorganisationerne. Jeg skal til det ærede Medlem sige, at jeg vil finde det ganske urimeligt, om man nu imødekom Mejeriernes Krav om, at jeg skulde benytte Loven om Iblanding af Fedt i Margarinen, i en Situation, hvor vi kan eksportere alt det Fedt, som vi kan undvære. Der er endogsaa for Tiden Vanskeligheder ved at skaffe saa meget Fedt til Eksport, som der er Mulighed for at udføre, og hvis man vil se paa Priserne, vil man se, at de er steget med omkring 100 pCt i Forhold til de Priser, vi opnaaede for Fedt, da Loven om Iblanding af Fedt i Margarine blev gennemført for et Par Aar siden, idet Prisen dengang laa omkring 70 Øre og nu ligger mellem 130 og 140 Øre. Naar man ved det, forstaaer jeg overhovedet ikke, at nogen kan tænke sig, at det vil være rigtigt at gennemføre Lovens Bestemmelse, hvorefter jeg fik Bemyndigelse til at paabyde en saadan Iblanding.

Det samme kan jeg i øvrigt sige angaaende det andet Forhold, som er fremdraget i Mejeriorganisationernes Skrivelse til mig, nemlig at jeg skulde sørge for, at der i den nye Smørlov indgik en Bestemmelse om Forbud mod Indførsel af Raastoffer til Margarine, saaledes at der ikke fremtidig kunde indføres mere end højst Halvdelen af det, vi havde indført i Aaret 1933. Naar Forholdet for Tiden er det, at vor Smørproduktion er inde under meget gunstige Vilkaar i Forhold til tidligere, endogsaa saa gunstige, at der for Tiden er Mulighed for at udføre alt det, som vi producerer, og som ikke bruges paa Hjemmemarkedet, saa kan jeg heller ikke forstaa, at der er nogen som helst Rimelighed i at gaa til et saadant Forbud mod Fremstilling af Margarine.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen udtaler — Sp. 296 —, at der sker det modsatte af det, som Statskonsulent Sørensen, London, siger. Jeg vil gerne tilbage-

give en saadan Udtalelse. Det forekommer mig, at det er fuldkommen uværdigt, at et Medlem af dette høje Ting staar op og beskylder en dygtig, veltjent Embedsmand for noget saadant uden at fremføre et eneste Bevis paa, at hans Udtalelse er rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt spurgte mig — Sp. 773 —, om jeg vilde være villig til at gennemføre, at der af Jagtfondens ydedes Fuglekøjerne paa Fanø en Erstatning for Nedlæggelsen af disse Fuglekøjer. Jeg skal til det ærede Medlem svare, at der allerede af Jagtfondens er ydet Erstatning til de 2 af disse Fuglekøjer; hvad den tredje angaar, er Sagen endnu ikke afgjort, men vil formodentlig blive afgjort i en nær Fremtid.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup beklagede sig — Sp. 409 — over, at der ikke paa Finanslovsforslaget er opført det samme Tilskud til Konsulenter i Regnskabsføring og Grundforbedring som til andre Konsulenter, og det ærede Medlem kom saa højt op, at han endogsaa brugte saa stærke Udtryk som, at det var uholdbart, ja, taabeligt, at der lægges Hindringer i Vejen for dette Arbejde. Det forekommer mig at være en ganske ejendommelig Udtalelse af det ærede Medlem. Naar Rigsdagen og jeg er gaaet ind for at yde et Tilskud af Statskassen paa 60 000 Kr. til dette Formaal, saa forekommer det mig noget mærkeligt at sige, at man fra Statens Side lægger Hindringer i Vejen for dette Arbejde.

Det ærede Medlem vil sikkert, hvis han ikke allerede ved det, ved at se efter fra den Tid, den Sag blev afgjort, faa oplyst, hvorfor man i sin Tid blev enig om at gøre en Forskel med Hensyn til Tilskuddet til Regnskabsføringskonsulenter og andre Konsulenter. Begrundelsen er nemlig den, at man var enig fra alle Sider i, at disse Konsulenter i langt højere Grad end andre Konsulenter udfører Arbejde for den enkelte Landmand og ikke saa meget som de andre for Helheden. Derfor blev denne Sondring mellem disse to Slags Konsulenter tiltraadt af Finansudvalget og ogsaa af det ærede Medlems Partis Medlemmer i Finansudvalget ved Skrivelse af 4. Marts 1932 og en fornyet Skrivelse, som ændrede Forholdet med Grundforbedringskonsulenterne af 17. Januar 1933.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Nørskov og andre ærede Medlemmer har rettet Henstillinger til mig om at yde større Tilskud til Hedeopdyrkningen. Jeg skal sige til de ærede Medlemmer, at jeg vil meget gerne tage denne Henvendelse under velvillig Overvejelse, men man maa